

עליה שום אדם אחר לא יודע מה שאומר?
אלֹא כך שניינו, הפתיר הוה שנקרא ואית, נקרא אש"ה, כמו שנאמר (בראשית ב) לאות יקרא אש"ה. לפקה? משום כי מאיש לקחה זאת. מי הוא איש? אותו שנקרא זה, וזהו איש זכר, כמו שנאמר (שםות לט) כי זה משה אשר אמר (בראשית בז) כי איש זהה, והוא איש. ווזאת נלקחה מזה זהה, וזה איש.

שנקרא זכר.
 וממשום כך הפטיר הזה זכר ונתקבה, שלא עליה זה בלי זה. פתר, כמו שנאמר (שרי) בתמורות עשן. מה עשן עליה לבן ושהר, אף כך הכל כלול בה בבחוץ תיללה לעשות הנגונתיה בשעה אחת לבן לישראל ושהר לעוברי כוכבים ומזלות.

ועוד, שהיללה הזה לא נחלק ולא עושה הנגונתו. מנין לנו? מאברם, שפתחו וייחלק עליהם לילה, שחלק לעשות הנגונתו. אף כאן משה אמר בבחוץ, ומהו בבחוץ? כמו שנאמר (מלכים ב ג) בעלות המנחות, (איוב ח) בעלות גדריש. אף כאן בבחוץ השפתח לילך. **שמשה ידע שלא**

יעשה הנגונתו עד שיתחלך. וכן היה, שלא עשה היללה הנגונתו עד שהתחלך, בחייב האخرון עשה הנגונתו, וזה שפתחו וייחי בחייב היללה. מה זה בחייב? במחיצית האחרונה, בזמן שהיא שולחת, ונמצאת אותה העזת לעשות הנגונות פמיד. וכל הנגינה שנעשה בלילה, נעשית

במחיצית האחרונה.

וה' הפה כל בכור. וה' - הוא. ובית דין. וה' - הוא והנגונתו. הפה כל בכור - הפה? משה לא אמר אלא ומת וגוי, מהו הפה? אלא שהתחזור בה, כמו שהפחדיד אותו משה, שפתחו

סליק בר נש אחרא, לא ידע מה דאמר. **אלֹא** כי תנין, hei כי כתרא דאקרי זא"ת, אתקרי אש"ה, כמה דעת אמר, (בראשית ב) לוatzת יקרה אשה. ממשם כי מאיש לkickha זאת. מאן הוא איש. ההוא דאקרי זה. ורקא הוא איש דבר, כמה דעת אמר (שםות לט) כי זה משה הח'ה האיש. ואקרי איש זה, וזה איש. ווזאת, אהנטיבת מזה דאקרי זכר.
ובגין דא, ايיה תפמר דבר ונוקבא, דלא סליק דא בלא דא. תפמר: כמה דעת אמר, (שי השירים י כתמורות עשן. מה עשן, סליק חור ואוכם, אוף הכא, כלא כליל בה בפלגות ליליא, למעד נימוסוי בחד שעטה, חור לישראל, ואוכם לעובדי עובדות פוכבים ומילות.

יעוד דהאי ליליא לא אתפלג, לא עבד נימוסוי. מנא לנ. מאברם. דכתיב, (בראשית יד) ויחלך עליהם לילה, דאתפלג למעד נימוסוי. אוף הכא משה אמר בבחוץ (acho בחוץ) כמה דעת אמר (מלכים ב י) בעלות המנחות (איוב ה) בעלות גדריש אוף הכא בחוץ) במפלג. **המשה ידע דלא עבד נימוסוי,** עד דאתפלג.

זהבי הזה, דלא עבד ליליא נימוסוי, עד דאתפלג, בפלגות בתרא, עבד נימוסוי, אך הוא דכתיב ויהי בחייב היללה. מי בא בחייב. בפלגות בתרא, בזמנא דאייה שלט, ואשתכח הא זאת, למעד נמוסין תדיא, וכל נימוסא דאתעבד בלילה, **בפלגיתא בתרא אתעבד.**

ויב' הפה כל בכור, ויב': הוא ובית דין, ויב': הוא ונמוס. הפה כל בכור הפה, משה לא אמר אלא ומת וגוי, מהו הפה. אלא, **דאטער** כה, כמה דאגזים משה, דכתיב והגיה